

In dankbare herinnering aan

Clemens Muller

Echtgenoot van Greta Muller-Scholten

* 26 maart 1924 † 20 mei 2000

Partir c'est mourir un peu: vertrekken is een beetje sterven. Dat is wat er met ons is gebeurd bij het overlijden van mijn man, onze vader en opa.

Clemens, je was een geweldige man, een fijne vader en een bijzondere opa. Als zijn vrouw, kinderen en kleinkinderen kunnen we het het beste verwoorden in een gedicht.

Wij bedanken u allen hartelijk voor uw belangstelling en medeleven, betoond bij het overlijden van mijn man, onze vader en opa.

Greta Muller-Scholten
Clementine en Wim van Beurden
Nienke
Jan Willem

Zijn laatste reis.

*Hij ontving ons nog zo kort geleden,
Sprak van zijn plannen, als altijd.
Het uur was al snel vergleden,
Bij innige gezelligheid.*

*Hij lachte om de laatste grappen,
Maar beide ogen stonden moe;
Schoof het gordijn reeds langzaam toe,
Wat hij aan niemand zou verklappen?*

*Zijn leven was fijnzinnig spel.
In een decor wat liefde heet;
Zo bleef hij meester over leed,
Dat hij bestreed, zo uiterst fel.*

*Hij was alleen bij het slotaccoord,
Wij mochten hem niet meer omringen,
Hij ging op reis, zonder te dwingen,
Zonder te eisen 't laatste woord.*

*Maar wij voelen, toen hij werd opgeheven,
Heeft zoveel liefde hem omgeven.
Dat leegte zacht werd opgevuld,
Hij mocht vertrekken zonder schuld.*